

Jan Piers zette onwetende Fernand Bourgois op verkiezingslijst van de christelijken

Met 1376 stemmen

bij CVP-top

Vandaag is ex-schepen Fernand Bourgois voorzitter van Groot-Hermes Omnisport — met zijn atletiek, basket en tweeslachtig volleybal — waar hij sedert 1970 Hermesbestuurslid was en eveneens 30 jaar ondervoorzitter. Graag eraan toegevoegd dat Fernand bij de ASO-jeugd voetbalde in de tijd van Robert Decuman, waarna hij naar de Hermes overstapte. Sportiviteit die vandaag nog slechts met een zes jaar jonge fiets kan worden waargemaakt. Op 29 mei 1956 trouwde Fernand Bourgois in Middelkerke de drie jaar jongere Jeannine Duhein. Ze hadden mekaar op een bal van „Moeder Oostendse” leren kennen. „In een romantische jurk ging ik met Fernand de piste in op de tonen van J'attendrai”, zegt Jeannine. „Ferre was een jongen uit de duizend, op wie ik meteen smoor was!” Hyn huwelijk werd gezegend met dochter Lieve (44) en haar kinderen Tine (17) en Thomas (14), dochter Rita (41) met kinderen Charlotte (17) en Michael (14) en zoon Jan (41) met kinderen Nils (13), Matthias (8) en Gils (7). Bijgaande foto wil een jeugdige drang demonstreren... toen een zeemansleven puber Fernand heel erg boeide. (Foto ET)

Opgevoed in een gezin waar niets te kort was... maar ook niets te veel, had Fernand Bourgois het geluk op te groeien in een paradijs voor jongeren : de Konterdam met zijn weiden, grachten... en vooral gewone volkse mensen. Als sterke jongen leerde hij vechten voor zijn brokken om, na zijn studies in het college, bij de *Registralie en Domeinen* als stagiair binnen te gaan. Dat wil zeggen vijf jaar zonder wedde ! Hij zou er niet alleen carrière maken, maar onrechtstreeks een *fan nummer 1* opdoen : de toenmalige minister van Toerisme Jan Piers, die Fernand als privé-secretaris binnenhaalde. Diezelfde *smiling* CVP-topper ging op een bepaald moment nog verder, toen hij Bourgois zowaar op de 20ste plaats van de verkiezingslijst der christelijken piloteerde. Dat Langejan een verantwoord risico had genomen : met 1376 stemmen mocht de Konterdammer-geboorte zowaar in de katholieke topvier postvatten. Slechts Jan Piers himself, Dries Claeys en Karel Achtergaele gingen vooraf. Drie legislaturen lang draaide Fernand Bourgois als schepen mee op Oostendes politieke carrousel. Dit met heel veel plezier...

Niet te geloven, maar Fernand Bourgois werd op 13 juni 1928 zonder dokter en zonder vroedvrouw geboren in de voorkamer. Omzeggens onder de Konterdamse kerktoeren in de August Beernaertstraat, zou zijn speciaal van het Franse Brédune overgekomen tante Elodie hem als wicht opvangen.

Pa's pijpke en moeders sterk karakter...

Vader Julien Bourgois, van De Panne afkomstig, trok al 't zeegat in toen hij als tiener van 11 nog een korte broek droeg. Visser bleef hij tot in 1937, waarna hij als matroos bij *de male* werd aangeworven. „Pa kan ik niet beter voorstellen, dan met zijn legendarisch pijpke. Kleinood dat wel altijd een gebenedijd plaatske zal hebben...

Moeder Madeleine Demeersman, Belgische française uit Brédune, was — voor die tijd

althans — een sterke vrouw die baas was in huis. Daarbij een stapelzot op beste boter zijnde *cordon bleu* !”

Sprekende over zijn rakkerstijd krijgt Fernand maar één woord over de lippen : heerlijk ! In die dagen was er heel weinig verkeer op het helemaal niet grandioze wegdek van de Konterdam. Er kon gevrot aan *honderd-per-uur* in de memorabele marbel- en toppentijd en 's winters *geslierd* op dichtbevroren grachten en koeienputten.

Toen in het college de zondag nog helemaal in een floers van religiositeiten werd gehuld, liep Fernand er — net als een dertigtal andere Konterdammers ! — zijn middelbaar. Gelukkig maar was er Jos Verhelle en zijn Hermesvoetbal, want liefde voor de lederen bal sprak je vrij van het bijwonen van extra mis, lof en vespers...

Priesterroeping was heel in...

— Over talent...

— Fernand : „Poëzie lag mij en ik kon me wel gemakkelijk uitdrukken. (*Zijn liefdesbrieven mochten gezien zijn !, valt Jeannine tussen*). De laatstejaars gingen steeds naar het Kapelleke van Bredene, alwaar iedereen zei wat hij later zou studeren. Welnu, ik weet nog dat er tussen een 20-tal studenten er wel 16 woerden bij een priesterroeping. Het eindexamen zat hen hierbij in het koppeke... want als puntje bij paaltje kwam, trok er niet een het geestelijke gewaad aan.”

— Toekomstdroom...

— Fernand : „Tijdens de vakantie ging ik nogal dikwils naar *parain* Adrien, die sleepbootkapitein was in Antwerpen en me aleens uitnodigde voor een tochtje in zee. Het zilte nat gaf me rust en 't gevoel er thuis te zijn. Vandaar mijn droom om naar de Hogere Zeevaartschool in de sinjorenstad te gaan. Toen pa daarvan hoorde, rispoteerde hij vinnig : weet je wel wat het is te zwalpen op zee ?...”

— Nog medewerker bij Het Volk geweest...

— Fernand : „Het was *De Zeewacht* die in mij de reporter wakker maakte. Toen ik eens reporter Felicien Markey tegen het lijf liep, maande hij me aan, inspelende op mijn toenmalige interesse voor de journalistiek, contact op te nemen met Het Volk. Met goed

gevolg want tussen 1947 en 1948 werd ik medewerker... aan 20 centiem per regel.”

Geen sprake van studiebeurzen

Goeie student of niet, maar carrière maken oogde niet zo eenvoudig. De stap naar de universiteit was als werkmanskind een quasi onmogelijke iets. Er waren immers nog geen studiebeurzen. Broer Maurits, ontvanger bij *Registralie en Domeinen* in Oostende, bracht de redding : hij raadde Fernand aan bij diezelfde dienst als *stagiair* te beginnen.

— Fernand : „Al had ik wel degelijk mijn college uitgedaan, dan toch betekende dit een engagement van vijf jaar zonder wedde. Ik ging binnen rond mijn 19de en was volleerd op mijn 26ste. Rekening houdend dat ik twee jaar militaire dienst bij de zeemacht had geklopt. Afgezwaaid in 1956 kon ik naar het hoofdbestuur van Financies in de Wetstraat in Brussel.”

— Toen kwam Jan Piers in je leven...

— Fernand : „Op 19 maart 1966 werd ik uitgenodigd voor een contact met minister Jan

Piers. Ik was nog niet van mijn verrassing bekomen, toen hij mij me met open armen de functie van privé-secretaris aanbood.”

— Vanwaar die plotse interesse ?

— Fernand : „In de jaren zestig had ik in het Oostendse Vormingsinstituut een voordracht gegeven over industrielen. Iets wat blijkbaar bij Piers heel goed moet aangeslagen hebben.”

— Hoe was het werken met Jan ?

— Fernand : „Ja en neen gemakkelijk... Je kon spreken met hem, wat niets afdeed van zijn veeleisendheid. Jan Piers was altijd stipt op uur met alles, de dossiers moesten vlot opgevolgd worden en resultaten mochten niet achterwege blijven !”

Toerisme wordt de industrie van het land

Of Piers kon vloeken in de kerk? „Nee, ketteren was niet aan hem besteed. Hij schold slechts op diegenen die hij graag zag. Vriendelijk voor iedereen, kon Jan evenwel al lachend zijn mening zeggen.

Want met zijn voeten kon je zeker niet spelen. Een niet te vergeten profetische uitspraak: *toerisme wordt de grootste industrie van het land!*

— **Even je loopbaan in vogelvlucht...**

— **Fernand**: „In 1952 ambtenaar bij Registratie en Domeinen, was ik van 1966 tot 1968 privésecretaris van Jan Piers, functie die ik later eveneens bij de ministers Vlerick, Schyns en Hanin waarmaakte. In 1974 bij de Registratie en Domeinen benoemd tot commissaris van het Aankoopcomité, begon ik in 1979 een schepenambt dat drie legislaturen zou duren.”

— **Spijtigheden op politieke draaimolens?**

— **Fernand**: „Dat ik als schepen van Openbare Werken te weinig financiële mogelijkheden had. Bij de start was er al schuld op de begroting. Ik kon dus niet volledig doen wat ik wou. We maakten markten vrij en legden parkings aan onder de grond, binstdien op centen duwend.

— **Weldaden van de politiek?**

— **Fernand**: „Ik denk dat de media de jongste jaren wat te veel de slechte kanten van de politiek blootleggen. Vrijheid... die evenwel wat te veel de goede kanten van het beleid verzwijgt. Naar mijn mening zijn er veel minder slechte...

dan goede politici.”

Fernand Bourgois meent dat de christelijken geen nieuwe naam vandoen hadden. Hij geeft toe dat de trend van de tijd daar niet vreemd aan is, als je ziet dat de socialisten zich tot sp. a herdoopten en de Volksunie helemaal doorslaat met liefst drie verschillende namen...

CVP in CD&V-kostuum...

— **Fernand**: „Wat de CVP betreft is er een mangel aan sterke figuren, die naar Brussel kunnen gaan om er op tafel te kloppen. Waar is de tijd van Dries Claeys, Jan Piers en Dries Vermeesch?”

— **Sterkte van de socialisten in Oostende?**

— **Fernand**: „Dat de sosjes wél die figuren hebben! Voor en achter, maar Jean Vandecasteele is een harde werker hé. Hij heeft daarbij als burgemeester veel pingping om intenties waar te maken... plus *kopstukken* die een aardige cent aanbrengen. Dusdanig kan Jean met nogal wat zaken naar buiten treden!”

— **Gisteren en vandaag hebben geen gelijkenis...**

— **Fernand**: „'k Zou je nogal een beetje geloven. In mijn tijd had ik 50 miljoen voor Openbare Werken, wat naar het einde toe tot 80 miljoen opliep. Vandaag doet Johan Vande Lanotte de centencarrousel van Jean nogal draaien, als je weet dat de rooie beleidssportefeuille met circa 400 miljoen per jaar proppensvol steekt.”

— **Vanwaar dit grote verschil?**

— **Fernand**: „Vroeger had men vanuit Brussel heel weinig belangstelling voor de structuur van de steden. Eigen aan de historiek is de wereld er op dit gebied formidabel op vooruitgegaan. Gewoon omdat men — niet voor tijd — tot de vaststelling kwam dat zowel Vlaanderen als Wallonië een verouderingsproces meemaakten. Waarheid die parlementairen, burgemeesters en God-en-iedereen doordramden, zodat gewoon iedereen inzag dat er geld moest vrijgemaakt worden voor de gebieden die in het aftakelingsmoeras wegzonken. Iets waarvan vermolmd cultuurgebouwen en in dunne kleertjes verpauperd toerisme een triestig getuigenis aflegden...”

30.000 Groene Boekjes gratis

Drie legislatures had Fernand Bourgois het genoeg te zetelen in het Oostendse schepencollege. Een job die niet zo'n sinecure is als men doorgaans denkt: „Er dient heel veel gewerkt, zodanig zelfs dat je bijna geen tijd hebt om met iets anders bezig te zijn...”

Dat Fernand Bourgois het altijd goed kon vinden met mensen en nooit problemen had met zijn medewerkers, maakt zijn tevredenheid maar intenser. „Men zegt altijd dat mensen in het stadhuis en bij de administraties weinig werken. Dat is absoluut onwaar. Ik wil trouwens getuigenis afleggen dat de mensen van openbare werken en van de riooldienst enorm presteren.”

— **Nog bijzondere huwelijken afgesloten?**

— **Fernand:** „Dat was vooral tijdens de eerste legislatuur, want nadien kwam blauwe Jeanne Pauwelyn hiervoor in aanmerking. Op een zaterdagmiddag hebben Walter Defloor en Yasmina nog hun ja-woord in mijn bijzijn uitge-

sproken: een mooie trouw... en, ja, een mooie bruid. Weet je dat er in onze stad toen 400 huwelijken per jaar werden afgesloten.”

— **Trouwing niet vreemd aan sentimenten...**

— **Fernand:** „Ik sloot ooit een huwelijk af in een Maria-kerks rusthuis. De trouwers die allebei op tram 8... zaten, waren indertijd getrouwd en eveneens gescheiden geweest. Op het sterfbed van de vrouw zouden ze evenwel hertrouwen. Maar wat gebeurde er? De quasi doodzieke bruid herstelde... en het was de man die plots overleed.”

Bejaarden

Als je iets doet voor bejaarden kun je spontaan op gulle

erkentelijkheid rekenen. Een ervaring die Fernand Bourgois als schepen kon opdoen. „Ik heb trouwens heel veel voor hen gedaan. Denk maar aan de 30.000 *Groene Boekjes* die gratis in elke bus werden gestoken. Het *sesam open u* naar alle noodwendigheden van de op rust zijnde mens...”

— **Groene Boekje?**

— **Fernand:** „Een 100 bladzijden tellende brochure die, in het jaar 1994, onder de titel „*Een nieuwe lente, een nieuw geluid*” van de persen van de stadsdrukkerij rolde. Daarbij opgefleurd met illustraties van Ria Sleyter. Onder mijn regie werden in het Groen Boekje volgende urgentiepunten aangekaart: *financiële informatie* inzake pensioenen en andere financiële voordelen; *huisvesting* omtrent o.a. rusthuizen, sociale woningen en appartementen; *ontspanning en vrije tijd* met wenken in verband met bonden, bibliotheken, stedelijk zwembad en plus-3-pas. Kwamen ook aan bod: *sociale voordelen en voorzieningen; verkeer en*

mobilititeit; veiligheid; inspraakmogelijkheden; nutsvoorzieningen; overlijden; nuttige adressen en telefoonnummers. Het Groen Boekje? Vandaag nog altijd even efficiënt!”

— **Senioren verenigden zich...**

— **Fernand:** „Omdat er bij de bejaarden altijd al een neiging was zich te groeperen — herinner FOGOD van Daems — ging ik op zeker ogenblik over tot het oprichten van de *Stedelijke Raad van de Derde Leeftijd*. Een bond waarbij alle seniorenverenigingen van Oostende zijn aangesloten.”

— **Sedert je zelf in het bejaardenstraatje belandde, hoe voelt dat aan?**

Hierop antwoordt vrouwtje Jeannine: „La vieillesse c'est aussi la jeunesse... Vicillir, c'est avoir tous les ages!”

Vrij vertaald: hoe oud je ook wordt, jonkheid raak je nooit helemaal kwijt. De rijkdom van de derde leeftijd? Alle leeftijden in zich te hebben.

Veranderen van partij stupide lachtertje...

Overlopen is voor een stuk kiesbedrog

Haalt Johan Van Hecke zijn slag thuis Een vraag waar Fernand Bourgois een eigen franke mening tegenkwakt: „Ik vind het veranderen van partij gewoon ongeloorloofd...”

„In eender welke vereniging zit je met verschillende mensen en derhalve met verschillende ideeën”, zegt Fernand. „Het komt er derhalve op aan als lid je standpunt te verdedigen. Al ben je burgemeester of schepen... je krijgt daardoor nog niet altijd je goesting. Je bent met negen mensen, waarbij anderen niet altijd het ongelijk hebben, hé. Ook ik heb nog dossiers moeten uitstellen en herbestuderen. Naderhand zelfs moeten toegeven dat mijn zogezegde tegenstander, potverdikke, gelijk had...”

— **Het zogenaamde overlopen zit je hoog...**

— **Fernand:** „Overlopen is voor een stuk kiesbedrog. Welja, verkozen op grond van de lijst waarop ze stonden, werpen sommigen hun hemd af om met een andere blouse een differente politieke show op te voeren. Volgens mij zouden de partijen onder mekaar moeten overeenkomen om dergelijke deserteurs het pad te dwarsen. *Als ze dan toch de zegen zouden krijgen, goed... maar dan voor de volgende legislatuur.*”

— **Op welke overlopers heb je het voornamelijk?**

— **Fernand:** „Ik moet toch geen tekening maken van Van Hecke, Pinxten, Gabriëls, Coveliers, Chevalier en bloedeigen Bart Tommelein en Willy Van Hulle. Wanneer je in onze tijd *overliep* dan was het, politiek, definitief gedaan met je. Ge-klasseerd was en bleef je...”